

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010348
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2116010348.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného Ing. C. W., nar. X. G. XXXX v W., pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo 17. januára 2019, č. k. 1T/7/2016-1895, na verejnom zasadnutí konanom 22. septembra 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo 17. januára 2019, č. k. 1T/7/2016-1895, podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku oslobodil Ing. C. W. (ďalej len obžalovaný) spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava z 11. februára 2016, sp. zn. Kv 25/15, pre skutok právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

ako osoba oprávnená konať v mene subjektu D. D. - PETES TRANS vo veci nakladania s pracovným strojom CASE CX210B, výrobné číslo N7EAH1361, dohodol s poškodenou spoločnosťou STROJPOL, spol. s r. o., Chovateľská 2, Trnava (v súčasnosti AGRI CS Slovakia, s. r. o., Zlatomoravecká cesta 504, Nitra), užívanie a následnú kúpu pracovného stroja tak, že na základe jeho odporúčenia dňa 04.09.2008 v Trnave splnomocnený zástupca subjektu D. D. - PETES TRANS Jaromír Bandík podpisom potvrdil prevzatie pracovného stroja CASE CX210B, výrobného čísla N7EAH1361, a zároveň podpísal na strane kupujúceho kúpnu zmluvu číslo 134/2008 s vedomím, že ho obvinený ubezpečil, že má zabezpečené práce na predmetný stroj, ako aj jeho financovanie formou leasingu, avšak následne nedošlo k naplneniu kúpnej zmluvy z dôvodu neuhradenia kúpnej ceny v zmysle označenej kúpnej zmluvy, po čom dňa 02.01.2009 v Trnave podpísal D. D. v mene subjektu D. D. - PETES TRANS na základe odporúčenia obvineného Ing. C. W. a z dôvodu nezabezpečenia financovania kúpy predmetného pracovného stroja s vlastníkom tohto pracovného stroja - spoločnosťou STROJPOL, spol. s r. o., nájomnú zmluvu na predmetný stroj, ktorú subjekt D. D. - PETES TRANS neplnil, pracovný stroj v lehote do 28.02.2009 nevrátil, tento nevrátil ani v dodatočnej lehote pod hrozbou jeho odobratia do 08.04.2009, pričom D. D. sa domnieval, že pracovný stroj vykonáva práce pre spoločnosť REAKO, a. s., v Českej republike, avšak obvinený Ing. C. W. ako ústne splnomocnená osoba za subjekt D. D. - PETES TRANS na nakladanie so strojom CASE CX210B, výrobné číslo N7EAH1361, dal v mesiaci október 2008 prepraviť predmetný pracovný stroj do Bratislavy, odkiaľ mal byť tento prepravený do spoločnosti REAKO, a. s., so sídlom v Českej republike, na výkon prác, čo však obvinený Ing. C. W. neuskutočnil, predmetný pracovný stroj premiestnil bez vedomia nájomcu - subjektu D. D. - PETES TRANS a prenajímateľa - spoločnosti STROJPOL, spol. s r. o., na neznáme miesto a dňa 07.04.2009 oznámil polícii v Českej republike, Územný odbor služby kriminálnej polície a vyšetrovania T., krádež predmetného pracovného stroja z areálu spoločnosti REAKO, a. s. Česká republika, pričom vyšetrovaním Polície Českej republiky bolo zistené, že predmetný pracovný stroj sa na tomto mieste nikdy nenachádzal, čím obvinený spôsobil

poškodenej spoločnosti AGRI CS Slovakia, s. r. o. (v čase skutku pod obchodným menom STROJPOL, spol. s. r. o.) škodu vo výške 172.275,63 €, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd po zhodnotení všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré bolo založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, kto ich obstaral, keď už nie je možné vykonať na hlavnom pojednávaní žiadne ďalšie pre relevantné dôkazy, dospel k záveru, že nebolo bez najmenších pochybností dokázané, že stíhaný skutok spáchal skutočne obžalovaný. Vykonané dokazovanie podľa okresného súdu preukázalo, že bager nikdy nebol vo vlastníctve D. D. - PETES TRANS (ďalej aj len PETES TRANS), tento ho mal len v prenájme a nikdy neuhradil dohodnuté nájomné, pričom toto bolo neskôr vymáhané len súdnou cestou. Tento bager aj v čase oznámenia jeho straty resp. krádeže naďalej vlastnil STROJPOL, spol. s. r. o. (ďalej aj len STROJPOL), ktorý ho na základe riadne uzatvorenej písomnej zmluvy len prenajal PETES TRANS. O uvedenom svedčili jednak listinné dôkazy a aj výpovede svedkov D. D., G. I. či JUDr. B. C.. Za preukázané považoval okresný súd to, že sa o predmetný bager intenzívne zaujímal obžalovaný ešte počas svojho pôsobenia v BAUMA RENT, ale následne napomáhal pri tom, aby bol bager predaný PETES TRANS, resp. daný im k dispozícii (svedok C. R. však v tomto smere uviedol aj to, že PETES TRANS mal o tento bager záujem, resp. chceli ho kúpiť bez ohľadu na iné okolnosti). PETES TRANS teda odporučil STROJPOL obžalovaný (čo vyplynulo z výpovede svedka G. I.). PETES TRANS zároveň tento bager aj previezol na územie Slovenskej republiky pri skorších rokovaniach o jeho predaji BAUMA RENT, ktorú zastupoval obžalovaný. Výpoveď svedka D. D. preukázala, že o tento bager, resp. práce pre neho mali zabezpečovať obžalovaný a C. R. (ktorý to sám vo svojej výpovedi aj potvrdil) a on sám sa o to vôbec nezaujímal. V tomto kontexte im bol bager obom zverený oprávnenou osobou, ktorá ho mala v držbe na základe zmluvného vzťahu s jeho vlastníkom. Je však potrebné aj dodať, že obžalovaný nemal s PETES TRANS uzatvorenú žiadnu písomnú zmluvu a pri rokovaniach so STROJPOL nebolo predložené ani žiadne písomné plnomocenstvo na zastupovanie PETES TRANS (svedok C. R. v tomto smere vypovedal, že si myslel, že aj obžalovaný to vníma tak, že ich zastupuje, čo potvrdil v podstate aj svedok G. I., keď uviedol, že obžalovaný vystupoval tak, že pracuje pre PETES TRANS). Takéto plnomocenstvo nebolo písomne udelené ani pri dispozícii s týmto bagrom pokiaľ ide o hľadanie práce pre tento bager, pričom o ústnom udelení plnomocenstva obžalovanému svedčili len výpovede svedkov C. R. a D. D., keď obžalovaný aj toto v konaní popieral. Obžalovaný tiež poprel, že by dostával od PETES TRANS v tejto súvislosti nejakú odmenu. Doklady o niečom takom zabezpečené v konaní ale neboli a aj výpovede svedkov C. R. a D. D. boli pochybné.

Okresný súd ďalej dôvodil tým, že bolo nepochopiteľné, prečo PETES TRANS nemal pracovný vzťah s obžalovaným podchytený hocikým spôsobom aj písomne, keď išlo o veľmi drahú vec - bager, ktorého nadobúdacia hodnota bola viac ako 5 miliónov Sk. Taktiež bolo pre okresný súd nepochopiteľné aj to, prečo zástupcovia PETES TRANS nepodali po doručení rozhodnutia Polície Českej republiky ohľadom ich zistenia, že bager nikdy v Českej republike nebol, trestné oznámenie na obžalovaného. V tomto smere napr. svedok C. R. tvrdil, že obžalovaný mu oznámil, že pre bager zabezpečil práce v Českej republike, preto ho odviezol na miesto s obžalovaným dohodnuté a nič bližšie ohľadom týchto prác uviesť nevedel, resp. sa o to nezaujímal. Odpovede na tieto otázky podľa názoru súdu smerujú jednoznačne k spochybneniu výpovedí svedkov C. R. a aj D. D. ako nevierohodných. Výpoveď svedka C. R. na hlavnom pojednávaní bola podľa názoru okresného súdu rozporuplná v tom smere, že tento uvádzal niektoré skutočnosti inak, ako tieto vyplynuli z iných vykonaných dôkazov, medzi ktoré patrili aj také, ktoré obsahovali „skoršie vyjadrenia“ tohto svedka - či už v ohlásení poisťnej udalosti, alebo v rámci vyšetrovania Polície Českej republiky na podklade trestného oznámenia, ktoré podal obžalovaný. Pokiaľ ide o poistenie, svedok C. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že PETES TRANS bager aj poistil, poisťnú zmluvu uzatváral on, rozsah tohto poistenia sa nemenil a išlo o poistenie v rámci EÚ. Uvedené tvrdenia (až na to, že bolo uzatvorené toto poistenie a kto ho uzatvoril) boli klamlivé, keďže do oznámenia o škodovej udalosti C. R. uviedol, že 7. apríla 2009 okolo 14:15 hod. mu telefonoval N. L., že z areálu firmy RAKO v Opave mal byť odcudzený bager, ktorý mala firma RAKO zapožičaný na zemné práce (pričom na hlavnom pojednávaní tvrdil, že to, že mal byť bager ukradnutý či stratený, sa dozvedel z telefonátu od obžalovaného), pričom poisťná zmluva na bager bola uzatvorená od 17. decembra 2008 na území Slovenskej republiky a následne od 29. decembra 2008 aj na území Českej republiky (došlo k zmene poistenia), pričom obžalovaným predložené faktúry v rámci podania trestného oznámenia svedčili o tom, že bager sa v Českej republike mal nachádzať ešte pred 29. decembrom 2008 (od októbra 2008). Podľa súdu otázkou je, prečo došlo k zmene poistenia aj na Českú republiku až od 29. decembra 2008 (?). Ďalej okresný súd poukázal na výpovede svedkov C. R. a D. D. ohľadom tzv. dohodnutých zápočtov, t. j.

že za bager bude PETES TRANS platiť STOJPOL tak, že pre nich bude vykonávať prepravy „zadarmo“, ani toto nebolo preukázané. Nevyplývalo to jednak zo žiadnej písomnej zmluvy (listinného dôkazu) a aj svedok G. I. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril tak, že to, ako by PETES TRANS zaplatil za ten bager, sa našlo v podobe prenájmu a druhé riešenie bolo, že mal PETES TRANS riešiť nejakú dopravu a postupne by sa to započítavalo, čiže išlo o dve samostatné riešenia. Rovnako sa svedok C. R. vyjadril aj klamlivo aj vtedy, keď uvádzal, že bager vlastnil PETES TRANS a že nemali na neho podpísanú žiadnu nájomnú zmluvu, čo by ako osoba pracujúca pre PETES TRANS mal určite vedieť.

Podľa okresného súdu rozporuplne a nelogicky tiež vypovedal na hlavnom pojednávaní aj obžalovaný, avšak právom obžalovaného je aj vypovedať klamlivo, keď jeho obrana musí byť v konaní bezpochyby vyvrátená a vina dokázaná bez aj tých najmenších pochybností. Obžalovaný napr. rozporuplne vypovedal v tom smere, že ohľadom trestného oznámenia bol vyzdvihnutý z miesta vtedajšieho trvalého bydliska (T. XXX) D. D., ktorý bol s C. R.. Následne po tom, ako bola prečítaná časť jeho výpovede z prípravného konania, kde uviedol: „...mi R. telefonoval, aby som prišiel k nemu na L. XX, R., čo je rodinný dom a súčasne sídlo D. D. - PETES TRANS, a tuná mi povedal, aby som išiel na prvú políciu za hranicami v ČR, kde mám oznámiť, že rýpadlo CASE CX 210B, ktoré je predmetom tohto vyšetrovania, bolo odcudzené na území ČR.“, uviedol, že pravda je tá, že túto časť výpovede (túto stratégiu) mu odporučil jeho vtedajší obhajca a jej cieľom malo byť podať trestné oznámenie na C. R., za to, že ho vydieral pri podávaní trestného oznámenia v Hodoníne. Nepodarilo sa ani preukázať a vyvrátiť to, že by obžalovaný v inkriminovanom čase mal finančné problémy, ktoré by mohli byť prípadným motívom jeho trestnoprávne relevantného konania v spojitosti s predmetným bagrom. Prokurátor o tom nepredložil (nezabezpečil) žiadne dôkazy a obhajobné tvrdenia obžalovaného neboli ním spochybnované.

Okresný súd ďalej poukázal na to, že svedok C. R. uviedol, že obžalovaný nosil peniaze za prenájom bagra v hotovosti na príjmový doklad na podklade faktúr (mala byť jedna alebo dve) na objednávateľa REAKO, pričom dodávateľom bol PETES TRANS, ktorý fakturoval. Otázkou je, prečo tak obžalovaný mal robiť, keď faktúra č. 20080126 mala byť uhradená prevodným príkazom na účet, ktorého číslo bolo uvedené na tejto faktúre (?). Je však pravdou, že na tam uvedený účet žiadne peniaze zaslané od REAKO neboli, čo vyplynulo z výpovedí svedkov R. E. st. a R. E. ml., ako aj z listinných dôkazov (z úradného záznamu z č.l. 374 vyplynulo, že faktúry predložené PETES TRANS pri podávaní trestného oznámenia neboli nikdy preplatené a REAKO neboli preplatené žiadne úkony týkajúce sa výkopových či zemných prác). Taktiež pre stratené účtovníctvo PETES TRANS nebolo možné uvedené preveriť aj opačne, resp. z výpisov z účtov bánk (č. l. 487-599) vyplynulo, že neboli na bankový účet PETES TRANS (č. 0631695603/0900) pripísané žiadne finančné prostriedky od REAKO v lehote splatnosti faktúr, ktoré boli predložené pri podávaní trestného oznámenia. Obžalovaný sa v konaní bránil aj tým, že uviedol, že nedal prepraviť predmetný bager do Bratislavy a nevedel, či bol na niekoho pokyn prepravený. Svedok C. R. v tomto smere uviedol, že si nepamätá, ako bol ten bager prepravený do Českej republiky a pamätá si len to, že ho zložil v Bratislave a druhá prepravná firma ho mala brať na podvale do Českej republiky, ale nevedel kedy. Potom zase na hlavnom pojednávaní uviedol, že naposledy bager videl, keď ho doviezol na parkovisko Slovnaft Vlčie Hrdlo, Bratislava, kde bol obžalovaný a kde videl valník, na ktorý sa mal bager naložiť a odviezť na práce do Českej republiky pre REAKO, ale nevidel, ako sa bager naložil na valník, nakoľko odišiel preč, ale bol pri tom obžalovaný (čo však vedieť presne nemohol, keďže z toho miesta odišiel!).

Okresný súd ďalej argumentoval, že v predmetnej veci bola jediným priamym dôkazom viny obžalovaného pokiaľ ide o „najdôležitejšiu časť“ stíhaného skutku z pohľadu právnej kvalifikácie, t. j.: „...obvinený Ing. C. W. ako ústne splnomocnená osoba za subjekt D. D. - PETES TRANS na nakladanie so strojom CASE CX210B, výrobné číslo N7EAH1361, dal v mesiaci október 2008 prepraviť predmetný pracovný stroj do Bratislavy, odkiaľ mal byť tento prepravený do spoločnosti REAKO, a.s., so sídlom v Českej republike, na výkon prác, čo však obvinený Ing. C. W. neuskutočnil, predmetný pracovný stroj premiestnil bez vedomia nájomcu - subjektu D. D. - PETES TRANS a prenajímateľa - spoločnosti STROJPOL, spol. s r.o., na neznáme miesto...“, výpoveď svedka C. R., ktorá však nebola pre vyslovenie viny podľa názoru okresného súdu postačujúca. Podľa názoru okresného súdu výpoveď svedka C. R. v hore uvedenej časti stíhaného skutku vyššie uvedené atribúty preukázateľne nespĺňala, lebo bola spochybnená inými dôkazmi, bola tiež vnútorne nelogická a nemala svoj základ v iných dôkazoch, s ktorými dostatočným spôsobom neutvorila ucelený reťazec napovedajúci bez najmenších pochybností o vine obžalovaného v prípade stíhaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

V súvislosti s už naznačenou „dôkaznou núdzou“, ktorá sa vyskytla v posudzovanom prípade, okresný súd tiež poukázal na zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 odsek 4 Trestného poriadku a použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú

aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Okresný súd nezískal vnútorné presvedčenie o vine obžalovaného za stíhaný skutok uvedený v obžalobe prokurátora, preto ho spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku, nakoľko mal za to, že skutok mohla spáchať aj iná osoba ako obžalovaný, resp. skutok mohol byť po jeho čiastkovej úprave právne kvalifikovateľný aj ako iný trestný čin (napr. krádež podľa § 212 Trestného zákona). Z tohto dôvodu obžalovaného neoslobodil podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku.

K náhrade škody okresný súd uviedol, že si splnomocnenec poškodenej spoločnosti AGRÍ CS Slovakia, s.r.o. (v čase skutku pod obchodným menom STROJPOL, spol. s.r.o.) na hlavnom pojednávaní síce uplatnil voči obžalovanému nárok na náhradu škody vo výške 172.275,63 €, avšak o tomto nároku súd vôbec nerozhodol, pretože o ňom už bolo právoplatne rozhodnuté v civilnom procese rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 6. februára 2014, sp. zn. 25Cb/127/2013, preto už poškodený takýto nárok podať opätovne nemohol (§ 46 odsek 4 Trestného poriadku).

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní voči nemu prokurátor zahlásil ihneď odvolanie. Obžalovaný sa vzdal práva na podanie odvolania. Podané odvolanie prokurátor odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 29. apríla 2019.

V odvolaní uviedol, že závery prípravného konania a nadväzujúce výsledky dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní v dostatočnom rozsahu preukázali vinu obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, na základe čoho nebol dôvod oslobodiť ho spod obžaloby podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku, ale uznať ho vinným na skutkovom a právnom základe v ňom definovanom.

Prokurátor v odvolaní skonštatoval, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie a ani z hľadiska jednotlivých procesnoprávných náležitostí vedenia hlavného pojednávania mu nemožno nič vytknúť. V nadväznosti na prijatie správneho a nepochybného záveru o tom, že žalovaný skutok sa stal a z trestnoprávneho hľadiska naplnil znaky stíhaného obzvlášť závažného zločinu, ale okresný súd nesprávne vyhodnotil jednotlivé dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní čo do ich spôsobilosti preukázať vinu obžalovaného. Prokurátor v jestvujúcej dôkaznej situácii nezdieľa právny názor o primeranosti aplikovania zásady "in dubio pro reo", keďže ustálené skutkové zistenia s dostatočnou mierou presvedčivosti vypovedali nielen o tom, že stíhaný skutok sa skutočne stal a naplnil znaky trestnoprávnej relevancie, ale súčasne, že ho spáchal práve obžalovaný.

Prokurátor v prvom rade akcentoval dôležité skutkové zistenie vyplývajúce z výsluchu svedkov C. R. a D. D., v zmysle ktorého bol obžalovaný oprávnený konať v mene subjektu D. D. - PETES TRANS vo veci nakladania s inkriminovaným pásovým bagrom ako predmetnom útoku, čo napokon podporným spôsobom vyplynulo aj zo svedeckej výpovede súdom nespochybňovaného svedka G. I.. G. svedok totiž rovnako vypovedal o tom, že obžalovaný vystupoval akoby pracoval pre PETES - TRANS a pri rokovaní riešil viac-menej všetko okolo bagra práve on. Zo zmienených svedeckých výpovedí je navyše zistiteľné, že práve obžalovaný bol tou osobou, ktorá nielenže samostatne organizovala celý obchod s pásovým rýpadlom a podieľala sa na hľadaní možností jeho financovania, ale zabezpečovala aj jeho nadväzujúcu činnosť pri vykonávaní stavebných prác na území SR a ČR. V rámci uvedeného obžalovaný pred C. R. predstieral dôvodnosť prepravenia pásového rýpadla do Českej republiky, pričom z osôb oprávnených nakladať s týmto pracovným strojom bol jediným prítomným pri tom, ako toto malo byť po jeho dovezení C. R. na vopred dohodnuté miesto v Bratislave ďalej prepravené na výkon údajne zabezpečených prác pre spol. REAKO, a.s., pričom tieto boli vykonaným dokazovaním jednoznačne vyvrátené. Na tomto mieste poukázal predovšetkým na vzájomne súladné výpovede svedkov R. E. st. a R. E. ml. priamo preukazujúce spomínanú dôkazne relevantnú okolnosť, zatiaľ čo nepriamo je verzia o preprave pásového rýpadla do Českej republiky pre spol. REAKO, a.s. vyvrátená aj viacerými listinnými dôkaznými prostriedkami - vyjadrením Riaditeľstva ciest a diaľnic ČR z 10. júna 2013, vyjadrením spol. EUROVIA es, a.s. zo 7. júna 2013, vyjadrením Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Bratislave zo 4. júna 2013, vyjadrením Krajského dopravného inšpektorátu v Bratislave zo 6. júna 2013 a písomnou správou spol. SKANSKA, a.s. z 24. novembra 2011. Svedkovia E. zo spol. REAKO, a.s., ktorých výpovede z prípravného konania boli riadne oboznámené ich prečítaním na hlavnom pojednávaní, jednoznačne vylúčili, že by inkriminované pásové rýpadlo pre ich spoločnosť vykonávalo akékoľvek práce, tento stroj by pri svojej činnosti nevyužili, o jeho prenájme s obžalovaným preto ani nikdy nejednali a subjekt D. D. - PETES TRANS ani C. R. nepoznajú. Do naznačenej dôkaznej situácie zapadli ďalšie skutkové zistenia vyplývajúce z výpovede menovaných svedkov, ktorí explicitne spochybnili pravosť podpisov ako aj odtlačkov pečiatky spol. REAKO, a.s. nachádzajúcich sa na dodacom liste č. Z 01/2008 zo 6. októbra 2008, resp. faktúre č. 20080126. Bol to pritom práve obžalovaný, ktorý tieto sfaľované listiny predložil 7. apríla 2009 ako prílohy k jeho trestnému oznámeniu

podanému ústne na polícii v Českej republike v meste Hodonín pre fingovanú krádež pásového pásového rýpadla, o nepravdivosti ktorého teda musel vedieť predovšetkým on sám. Pri spisovaní predmetného trestného oznámenia obžalovaný vedome uvádzal nepravdivé skutočnosti zapadajúce do verzie o spôsobe majetkovej škody subjektu D. D. - PETES TRANS z titulu krádeže pásového rýpadla, v zmysle ktorých malo byť toto v celom rozsahu splatené a vlastnícky tak patriť subjektu D. D. - PETES TRANS, pričom obžalovaný si bol istý, že tento pracovný stroj v areáli spol. REAKO, a.s. z blízkej vzdialenosti dňa 31. marca 2009 aj reálne videl. Vychádzajúc z výsledkov dokazovania vykonaného nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní je pritom nesporným, že pásové rýpadlo po celý čas ostalo vo vlastníctve spol. STROJPOL, spol. s.r.o. z dôvodu neschopnosti subjektu D. D. - PETES TRANS uhradiť dohodnutú kúpnu cenu, vyplatenie ktorej bolo predajcom urgované aj u samotného obžalovaného. Okrem toho obžalovaný toto pásové rýpadlo v areáli spol. REAKO, a.s. v skutočnosti s istotou vidieť nemohol, keďže sa tam nikdy nenachádzalo. Ako už bolo vyššie uvedené, bol to práve obžalovaný, ktorý k trestnému oznámeniu doložil ako dôkazy listiny deklarujúce fiktívny obchodný vzťah medzi subjektom D. D. - PETES TRANS a spol. REAKO, a.s. (dodací list č. Z 01/2008 zo 6. októbra 2008 a súvzťažnú faktúru č. 20080126 zo 23. decembra 2008 za zemné práce v mesiacoch november a december 2008), t. j. preukazujúce okolnosti, o rozpore so skutočnosťou ktorých jednoznačne musel vedieť vo svetle v trestnom konaní zadováženej dôkaznej situácie. Využitie práve spol. REAKO, a.s. na zakrytie skutočného spôsobu naloženia s dotknutým pásovým rýpadlom zo strany obžalovaného navyše korešponduje s jeho zadokumentovaným blízkym vzťahom k tejto obchodnej spoločnosti. Obžalovaný túto konkrétnu spoločnosť, ako aj jej štatutára nielenže poznal z predchádzajúcej obchodnej činnosti, ale v zmysle výpovede R. E. ml. pre ňu dokonca sám isté obdobie pracoval ako obchodný zástupca (v zmysle vlastnej výpovede na hlavnom pojednávaní obžalovaný túto spol. poznal "veľmi dobre"). Spisový materiál zabezpečený v Územného odboru služby kriminálnej polície a vyšetrovania Opava pod sp. zn. KRPT-14526-33/TČ-2009-070671-22 je tak dôležitým dôkazom vypovedajúcim o snahe obžalovaného sprocesniť vymyslenú verziu o osude pásového rýpadla podaním trestného oznámenia pre jeho krádež v zahraničí, z hľadiska logiky odôvodniteľnej výlučne jeho osobným záujmom na naložení s týmto pracovným strojom ako vlastným. Obžalovaný sa totiž najlepšie zo všetkých zúčastnených orientoval na trhu s pracovnými strojmi, disponoval celou sieťou kontaktov na osoby pohybujúce sa v tomto prostredí a najskôr tak bol schopný zúžitkovať dotknuté pásové rýpadlo po tom, čo si ho prisvojil. Napriek nepochybnej dôkaznej relevancii spisového materiálu dokumentujúceho priebeh konania o trestnom oznámení obžalovaného podanom v Českej republike sa súd s takto zadováženými skutkovými zisteniami v odôvodnení svojho oslobodzujúceho rozhodnutia vo vzťahu k samotnému obžalovanému ako okrajovo nevysporiadal, keď na jeho obsah poukázal výlučne pri spochybňovaní výpovede svedka C. R.. Opomenutie preskúmateľného vyhodnotenia tejto časti dôkaznej sústavy pritom v žiadnom prípade nemôže legitimizovať absurdnú obranu obžalovaného, v zmysle ktorej bol k podaniu trestného oznámenia donútený v súvislosti s vydieraním jeho osoby zo strany C. R.. Predmetné obhajobné tvrdenia obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní vyvrátené nielen výsluchmi svedkov C. R. a D. D., ale aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spisovom materiáli, nasvedčujúcimi okrem iného pokračujúcej spolupráci obžalovaného so subjektom D. D. - PETES TRANS aj po spáchaní žalovaného skutku a podaní trestného oznámenia, v neposlednom rade preukázateľnými zásadnými nezrovnalosťami v samotnej výpovedi obžalovaného ohľadom podávania trestného oznámenia, ktoré v zmysle odôvodnenia napadnutého rozsudku neunikli pozornosti ani konajúceho súdu. Obhajoba obžalovaného prezentovaná na hlavnom pojednávaní pritom bola poznačená aj inými markantnými rozpormi, napr. pokiaľ ide o jeho tvrdenie, že v komunikácii so STROJPOL, spol. s.r.o. vo veciach súvisiacich s pásovým rýpadlom vystupoval ako tretia nezávislá osoba a jeho ingerencia sa obmedzovala iba na odovzdanie informácie, ktoré sa vo svetle dokazovania vykonaného vo vyššie naznačenom rozsahu ukázalo ako jednoznačne nepravdivé, čo rovnako platí aj pre vyjadrenie obžalovaného negujúce prakticky akýkoľvek vzťah k tomuto pracovnému stroju, čo pri komplexnom zohľadnení všetkých skutočností zadokumentovaných v spisovom materiáli vyznieva jednoznačne nevierohodne.

Pokiaľ ide o samotné odôvodnenie napadnutého rozsudku, pozostávajúce takmer výlučne z pasáží spochybňujúcich výpovede svedkov C. R. a D. D. s nadväzujúcim uplatnením zásady in dubio pro reo, k tomuto sa žiada zo strany prokuratúry vyjadriť viaceré výhrady. Skutočnosť, že obžalovanému bolo predmetné pásové rýpadlo zverené oprávnenou osobou (D. D. - PETES TRANS), ktorá ho mala v držbe na základe zmluvného vzťahu s jeho vlastníkom (STROJPOL, spol. s.r.o.), vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku považoval dôvodne za preukázanú aj konajúci súd, hoci nadväzne bez zrozumiteľného ustálenia finálnych skutkových zistení na tomto dôležitom úseku žalovaného skutkového deja dôvodí absenciou písomného podkladu spolupráce obžalovaného so subjektom D.

D. - PETES TRANS. Táto však sama o sebe v kontexte ostatných výsledkov dokazovania nemôže postačovať pre spochybnenie skutkového záveru o ústnom splnomocnení obžalovaného na nakladanie s dotknutým pracovným strojom. Na tomto mieste treba prízvukovať, že spomínané splnomocnenie, existenciu ktorého bolo na mieste vyvodiť z vnútorne bezrozporných výpovedí svedkov C. R., D. D. a G. I., ako aj listinných dôkazov zabezpečených cestou právnej pomoci z Českej republiky predstavovalo nevyhnutnú súčasť štandardného rámca obchodnej spolupráce medzi obžalovaným a subjektom D. D. - PETES TRANS, predmetnom ktorej bolo predovšetkým vyhľadávanie prác pre zabezpečené pásové rýpadlo, a to na základe kontaktov, ktorými obžalovaný ako osoba znala pomerov v danom prostredí disponoval a ktorými bola opodstatnená celá jeho zaangažovanosť do obstarávania záležitostí súvisiacich s pásovým rýpadlom v mene subjektu D. D. - PETES TRANS. Absencia písomnej formy predmetného splnomocnenia vyplývala zo vzájomnej dôvery existujúcej vo vzťahoch obžalovaného a D. D. a C. R. a súčasne bola príznačná pre situáciu, v ktorej možnosť obstarania samotného pásového rýpadla, ako aj práce preň so zamýšľaným generovaním zisku pre subjekt D. D. - PETES TRANS zabezpečil práve obžalovaný, pre vyvíjanie činnosti ktorého bola dispozičná moc nad rýpadlom nevyhnutnosťou. Konkrétne kroky smerujúce k nasadeniu pásového rýpadla na rôznych stavbách vyvíjal obžalovaný spoločne s C. R., čo vyplýva jednak priamo z vnútorne bezrozporných výpovedí svedkov C. R. a D. D., ale aj nepriamo zo svedeckých výpovedí N. L. a R. E. st. Výpoveď svedka C. R. podľa názoru konajúceho súdu preukázateľne nespĺňala v kvalifikačne rozhodujúcej časti stíhaného skutku atribúty jasnosti, logickosti, presvedčivosti a vierohodnosti, nakoľko bola spochybnená inými dôkazmi, bola vnútorne nelogická a nemala svoj základ v iných dôkazoch. Nadväzne však súd už nešpecifikoval, s akými inými dôkazmi má byť predmetná časť výpovede menovaného svedka v rozpore, odhliadnuc od rozporuplnej výpovede samotného obžalovaného, resp. v akých okolnostiach má porušovať znaky vnútornej logiky, keď tieto naopak zrejším spôsobom vyplývali zo vzájomného prepojenia zadokumentovaných vzťahov medzi obžalovaným, subjektom D. D. - PETES TRANS, pracovným strojom CASE CX21 OB a spol. REAKO, a.s. Tak či onak, v kontexte dôsledného posúdenia výpovede obžalovaného a v nej obsiahnutých diskrepancií, ako jediného dôkazu protirečiaceho výpovedi svedka C. R. v jej časti ohľadom prepravy pásového rýpadla obžalovanému na parkovisko pri Slovnafte v Bratislave, bolo na mieste výpoveď svedka C. R. aj vo väzbe na zadovážené listinné dôkazné prostriedky vyhodnotiť ako vierohodnú. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že tento svedok nevedel špecifikovať, ako mal byť predmetný pracovný stroj prepravený do Českej republiky, keď toto v súvislosti s proklamovaným zabezpečením práce pre pásové rýpadlo v spol. REAKO, a.s. zjavne patrilo do kompetencie obžalovaného, ktorému bol tento pracovný stroj za uvedeným účelom privezený C. R. na vopred dohodnuté miesto a ktorý ho mal tým pádom ako posledný z oprávnených osôb vo svojej faktickej moci. V tomto smere svedok C. R. v priebehu celého trestného konania vypovedal konzistentne, pričom presvedčivým dôvodom spochybnovania tejto časti jeho výpovede nemôže byť jeho z kontextu vyňaté tvrdenie o prítomnosti obžalovaného pri naložení bagra na valník, ktoré zapadalo do očakávaného rámca logického sledu udalostí v podobe účelovo mu prezentovanej zo strany obžalovaného.

Prokurátor v odvolaní ďalej argumentoval tým, že z dostatočne neozrejmých dôvodov sa súd priklonil k verzii prezentovanej obžalovaným okrem iného v časti popretia inkasácie odmien za zabezpečenie prác pre pásové rýpadlo, keď výpovede svedkov C. R. a D. D. vyhodnotil ako pochybné, nepomenoval však konkrétne zistenia, ktoré by mali výpoveď menovaných svedkov v tejto časti spochybnovať, obzvlášť ak táto zodpovedá logike veci v tom zmysle, že obžalovaný by sa v prospech subjektu D. D. - PETES TRANS len sotva pracovne angažoval zadarmo, v intenciách akejsi naznačovanej morálnej povinnosti. Nevierohodnosť svedeckej výpovede C. R. nie je opodstatnené vyvodzovať ani z tvrdení menovaného týkajúcich sa toho, ako mal obžalovaný nosiť peniaze za prenájom pásového rýpadla v hotovosti na príjmový doklad na podklade faktúr vystavených dodávateľom D. D. - PETES TRANS pre odberateľa REAKO, a.s., a to vo väzbe na bankový prevod ako spôsob úhrady špecifikovaný na faktúre č. 20080126, keď skutkové zistenia zadovážené v priebehu vyšetrovania vypovedajú o zjavnom neuskutočnení súvisiaceho zdaniateľného plnenia a teda absencii právneho titulu na poukázanie finančných prostriedkov zodpovedajúcich sume takto fiktívne vystavenej faktúry dodávateľovi. Naopak, do rámca predstieraného výkonu prác údajne zabezpečených pre pásové rýpadlo obžalovaným v Českej republike v spol. REAKO, a.s. skôr zapadalo uhrádzanie takýchto fingovaných zákaziek v hotovosti, pri vylúčení možnosti spätného preverenia skutočného platiteľa fakturovanej sumy. Za dôkazne relevantné v smere spochybnenia výpovede svedka C. R. nemožno považovať ani skutkové zistenia ohľadom dátumu zmeny poistenia pásového rýpadla v podobe rozšírenia jeho územnej platnosti aj pre Českú republiku, ktoré menovaný svedok dojednal 29. decembra 2008, kladúc si pritom otázku, prečo došlo k zmene poistenia aj na Českú republiku až od tohto dátumu, keď rovnako si možno v tejto súvislosti bezvýsledne položiť otázku, prečo došlo k samotnému uzatvoreniu poisťnej zmluvy na pásové rýpadlo až 17. decembra

2008, t.j. takmer s 8 - mesačným odstupom po jeho dovoze na územie Slovenskej republiky a prvotnom prevzatí zo strany obžalovaného. Obdobné závery o nespôsobilosti narušiť vierohodnosť výpovede svedka C. R. možno vzťahovať aj na ďalší zo súdom osobitne prízvukovaných okruhov - tzv. dohodnuté zápočty, zmieňované svedkami C. R. a D. D. na hlavnom pojednávaní ako do úvahy prichádzajúca možnosť prefinancovania pásového rýpadla, a to pri zohľadnení vyjadrení svedka G. I., keď práve tento svedok na hlavnom pojednávaní pripustil, že jednou z možností, ako zaplatiť za uvedený stroj, bolo postupné započítavanie ceny prepravy realizovanej subjektom D. D. - PETES TRANS pre STROJPOL, spol. s.r.o., pričom jediné plnenie zo strany kupujúceho - nájomcu (D. D. - PETES TRANS) bola doprava, ktorá bola započítaná. Práve v kontexte s týmito tvrdeniami svedka G. I. vôbec nie je na mieste vyvodzovať z traktovanej časti výpovede svedka C. R. jej komplexnú nevierohodnosť. Výpoveď svedka C. R. bola súdom vyhodnotená ako rozporuplná do značnej miery z dôvodu, že vo vybraných aspektoch skutkového deja nekorešpondovala so skutočnosťami uvádzanými menovaným v ohlásení poistnej udalosti, ako aj v priebehu vyšetrovania vedeného v Českej republike pre oznámenú krádež pásového rýpadla. Predmetný záver na jednej strane nemožno spochybniť, no súčasne mu treba na tomto mieste oponovať, že spomínané diskrepancie sa z pohľadu žalovaného skutku netýkali jeho podstatných kvalifikačne rozhodujúcich okolností, ohľadom ktorých možno výpovede C. R. v tomto trestnom konaní vyhodnotiť ako konzistentné.

S poukazom na vyššie uvedené prokurátor uzavrel, že nie je možné stotožniť sa so závermi, ku ktorým dospel okresný súd a sice, že jediným priamym dôkazom viny obžalovaného, pokiaľ ide o najdôležitejšiu časť stíhaného skutku z pohľadu právnej kvalifikácie, bola výpoveď svedka C. R. a že táto výpoveď nebola pre vyslovenie viny postačujúca. Svedeckú výpoveď C. R. nie je v tomto ohľade možné označiť za izolovaný dôkaz, nakoľko tento je do značnej miery verifikovaný celým radom ďalších dôkazov, súhrnne preukazujúcich kľúčové skutkové zistenie, že obžalovaný s dotknutým bagrom spomedzi osôb oprávnených nakladať s ním prišiel do kontaktu ako posledný, a to s deklarovávaným zámerom jeho navádzujúceho poskytnutia na výkon prác v Českej republike pre spol. REAKO, a.s. Tu je opätovne žiaduce prízvukovať blízky vzťah obžalovaného k označenej spoločnosti vo väzbe na zneužitie práve tejto obchodnej spoločnosti v procese oznamovania fingovaného trestného činu, a to nielen z hľadiska obsahu samotného trestného oznámenia, ale aj pri tejto príležitosti predložených sfaľšovaných dôkazov. Komplexné vyhodnotenie každého v konaní pred súdom vykonaného dôkazu jednotlivo, ako aj v jeho vzájomnej interakcii so všetkými ostatnými dôkazmi, vedie k záveru, že obžalovaný bol osobou, ktorá pásové rýpadlo CASE CX21 OB od STROJPOL, spol. s.r.o. dňa 30. apríla 2008 na základe preberacieho protokolu ešte v mene spol. BAUMA RENT Slowakei, s.r.o. reálne prevzala, nechala si ho prepraviť do miesta svojho trvalého bydliska, fakticky nad ním následne bez ohľadu na doriešenie otázky financovania vykonávala v záujme jeho nasadenia na konkrétnych stavbách dispozičnú moc, a to aj dňa 4. septembra 2008, keď bol tento pracovný stoj iba papierovo prevzatý C. R. za subjekt D. D. - PETES TRANS, až po bližšie nezistený deň mesiaca október 2008, keď bolo obžalovanému toto pásové rýpadlo C. R. dovezené na vopred dohodnuté miesto s následkom jeho prisvojenia, pričom za účelom zakrytia doposiaľ nezisteného spôsobu naloženia s predmetnou vecou ako vlastnou sa obžalovaný rozhodol pre podanie nepravdivého trestného oznámenia a jeho doloženie sfaľšovanými listinnými dôkazmi. V tomto smere preto na rozdiel od konajúceho súdu dôkaznú núdzu na úseku preukazovania viny obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku prokurátor neidentifikuje, keď podľa jeho názoru sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie v zmysle § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku.

V konečnom návrhu prokurátor žiadal, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K písomným dôvodom odvolania sa obhajoba ku dňu konania neverejného zasadnutia nevyjadrila.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 7. júna 2019.

Za účelom prejednanja odvolania prokurátora nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 22. septembra 2020. Na verejné zasadnutie sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, splnomocnený zástupca poškodeného JUDr. Martin Balvan (ďalej len SPZ) a obhajca obžalovaného JUDr. Michal Antal. Obžalovaný požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti, čomu krajský súd vyhovel.

Dokazovanie krajský súd na verejnom zasadnutí nedopíňal, keďže žiadne návrhy v tomto smere neboli. Pokiaľ ide o konečné návrhy, prokurátor žiadal odvolaniu vyhovieť a rozhodnúť v zmysle písomne podaného odvolania. SPZ sa v konečnom návrhu nevyjadril a obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1, odsek 3 Trestného poriadku

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba - prokurátor, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohol a urobil tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnúť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, prokurátor mu žiadne konkrétne chyby nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom nezistil také chyby konania, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v konaní vykonaný.

Následne okresný súd všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciiach § 2 odsek 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 odsek 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora, krajský súd považuje za potrebné na úvod uviesť, že v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný súd postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam, ako dokázaná nevina.

Z odvolania prokurátora je zrejmé, že tento presadzuje vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov, diametrálne iné než aké urobil okresný súd v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov, krajský súd pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho

vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže krajský súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho vnútorného presvedčenia hodnotí tie isté vykonané dôkazy ináč, teda s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Hodnotenie dôkazov je výsostným právom okresného súdu, ktorý dôkazy vykonáva.

Krajský súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že okresný súd jednotlivé výpovede a listinné dôkazy, o ktoré enunciat oprel, riadne vo svojom rozhodnutí vyhodnotil a podrobne sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a preto je možné konštatovať, že hodnotenie vykonaných dôkazov okresným súdom zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

K výhradám prokurátora je potrebné uviesť, že okresný súd správne dospel k záveru, že pre uznanie viny obžalovaného sú kľúčové výpovede svedkov D. D. a C. R.. Bez toho, aby bolo možné výpovede týchto svedkov vyhodnotiť ako pravdivé a vierohodné, je nemožné dospieť k nepochybnému záveru o vine obžalovaného.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre jeho výpovede, teda či si napr. neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná je aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, resp. inom vzťahu. Tiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny, ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv.

Krajský súd sa stotožnil s úvahami okresného súdu, ktoré ho viedli ku konečnému záveru, že výpovede svedkov D. D. a C. R. nie sú vierohodné. Zvlášť výpoveď svedka C. R., ktorá je kľúčová pre ustálenie viny obžalovaného, ktorý sa v konaní bráni tým, že predmetný stroj od tohto svedka v kritickom čase neprevzal. Žiadny iný dôkaz o tom neexistuje. Na rozdiel od prokurátora preto krajský súd nezdieľa názor, že pre posúdenie veci kľúčové skutkové zistenie, že obžalovaný s dotknutým bagrom prišiel do kontaktu ako posledný spomedzi osôb oprávnených s ním nakladať, bolo v konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázané. Práve naopak, pretrvávajú o tom také pochybnosti, ktoré odôvodňujú použitie zásady „in dubio pro reo“, nakoľko predmetnú zásadu treba aplikovať vtedy, ak rozumné pochybnosti o skutkovej otázke trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých relevantných dostupných dôkazov ako tomu bolo v tomto prípade.

Treba pripomenúť, že na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. A o taký prípad z dôvodov prezentovaných vyššie v texte nešlo.

Pokiaľ ide o náhradu škody, okresný súd postupoval správne, keď poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody do konania nepripustil, nakoľko o tomto nároku už bolo preukázateľne rozhodnuté v civilnom konaní.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v danej trestnej veci krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie či prípadnú zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.